

Molt Honorable President de la Generalitat de Catalunya
Departament de la Presidència
Palau de la Generalitat de Catalunya
Plaça Sant Jaume, 4
08002 Barcelona

Miren Gutiérrez Almanzor, Directora Executiva de l'Associació Greenpeace España, amb DNI 15987879G, en nom i representació de l'entitat Greenpeace España, inscrita amb el número 54.070 en el registre d'associacions, i amb domicili a efectes de notificació en el carrer San Bernardo 107, districte postal 28015 de la localitat de Madrid, en relació a l'Edicte de 26 de maig de 2011, pel qual se sotmet a informació pública l'Avantprojecte de Llei de simplificació i reestructuració administrativa i de promoció de l'activitat econòmica.

COMPAREIXO

En el tràmit d'informació pública a fi efecte que siguin considerades aquestes alegacions abans de l'aprovació de la Llei de simplificació i reestructuració administrativa i de promoció de l'activitat econòmica

MANIFESTO QUE:

Segons diu el preàmbul de la proposta de Llei, aquesta té els objectius d'aprimar la legislació, facilitar la competitivitat i productivitat en l'àmbit econòmic, la racionalització administrativa i la reducció de tràmits administratius. En aquest sentit, després d'exposar els objectius, la proposta de Llei diu textualment: "*En definitiva, aquests objectius responen a una única finalitat de simplificació global de les normes, de l'administració i de la regulació substantiva vers els ciutadà, amb la pretensió d'aconseguir un impacte en la societat que afavoreixi la reactivació econòmica.*" Doncs bé, el contingut de gran part de l'articulat de la la proposta no té res a veure amb el motiu ni amb els objectius declarats en el preàmbul per justificar l'iniciativa.

Ens referirem aquí només a una part del contingut, amb el que estem totalment en desacord, en primer lloc, perquè atenta contra un dels principis rectors de la política social i econòmica, proclamat en l'article 45 de la Constitució espanyola, que proclama el dret a gaudir d'un medi ambient adequat i el dret de conservar-lo i que obliga als poders públics a vetllar per l'utilització racional de tots els recursos naturals, amb la finalitat de protegir i millorar la qualitat de vida i defensar i restaurar el medi ambient, i en segon lloc, perquè, comporta un perjudici per l'interés públic i pel benestar de les generacions futures.

L'articulat d'aquesta llei no comporta cap aprimament de la legislació, més aviat es diria que és el contrari. Algunes de les propostes, essencialment quan es refereix a composició i a designació de membres d'òrgans de diferents ens, l'única cosa que es fa és remetre a una norma de rang inferior, on igualment s'haurà de regular la composició dels òrgans, és a dir que, amb la norma proposada, l'única cosa que sí que s'aconsegueix és deixar a la discrecionalitat del governant de torn la decisió sobre la composició i provinença dels membres de l'ens en qüestió, però el volum de legislació serà el mateix, això sí de rang inferior a l'actual i així és podrà modificar sense el control parlamentari. Si es perseguia realment rebaixar costos, es podria haver modificat altres aspectes, com, per exemple, el règim de dietes atorgat als participants.

Cap dels objectius proclamats són adients per justificar la inclusió d'algunes modificacions, com per exemple l'admissió del tràfic motoritzat en camins i espais públics destinats al gaudi de la ciutadania que vol estar en contacte amb la natura i fugir del soroll de la vida actual, així com preservar l'espai no urbanitzat i evitar que es malmeti.

Tampoc té cabuda en els objectius proclamats per la norma proposada la modificació dels límits del Parc del Cap de Creus ni la delimitació d'un àmbit per tal d'admetre la construcció de nous edificis en la vall de Santa Creu.

Les modificacions que es pretenen en matèria de residus i d'avaluació ambiental són un atemptat directe al manteniment de la salut dels ciutadans i al medi ambient actuals i futurs d'aquest país. La reducció o l'eliminació de controls que protegeixen i garanteixen la bona actuació i manipulació en temes que poden causar catàstrofes a

les persones no es justifiquen mai a través de la reducció o eliminació de controls i actuacions preventives. En aquests temes no es pot confiar en la bondat de les persones físiques o jurídiques. Pel contrari s'està desprotegint al ciutadà, que al cap i a la fi representa l'interès públic, precisament el que han de garantir els governants, per tal de beneficiar a uns pocs interessos econòmics d'empreses privades per a les quals ha de ser màxim el control exercit per l'Administració. En definitiva, es pretenen eliminar garanties que beneficien al conjunt de la població per beneficiar a uns, poquíssims, interessos econòmics. Si hom té una empresa dedicada a residus o a urbanisme o a activitats, per referir-nos a algunes d'aquestes matèries, no s'entén la raó per la qual no poden exercir l'activitat, que en molts casos pot ser nociva per al ciutadà, amb les mateixes regles de joc que els són aplicables en els països del nostre entorn i amb normes molt més estrictes que les que regeixen en aquest país.

La relaxació del control i garantia de l'Administració envers la salut i el medi ambient de les futures generacions pot ocasionar, i desgraciadament ocasiona més sovint del desitjable, grans catàstrofes que acaba havent de pagar l'Administració i, en definitiva, el ciutadà a través dels seus impostos. No cal més que recordar, com a exemples recents d'aquesta mala praxis, les catàstrofes nuclears a Japó, deguda a la manca de normativa estricta i a la relaxació en el control; la ocasionada en el Golf de Mèxic produïda en l'extracció de petroli i per similars raons. En el nostre entorn més immediat, hem de recordar la catàstrofe ocasionada en l'Ebre per l'empresa Ercros, en aquest cas no detectat abans perquè l'Administració ara governant no va fer estudi d'impacte ambiental en el projecte de travessament de l'Ebre a Tarragona, o bé la ocasionada pel trencament d'una bassa de residus a Aznarcollar. En tots aquests supòsits l'Administració, amb l'excusa de la bondat de les inversions econòmiques, ha produït uns danys irrecuperables als ciutadans i al medi ambient. El benefici per la manca de control i de garanties ja l'han obtingut les empreses, els intermediaris i tots els que en cada cas han participat d'una o un altre forma en el negoci del màxim benefici a canvi del mínim cost, i que recorren a tots els recursos al seu abast per evitar pagar, ni que sigui en part, la factura de la recuperació del deteriorament ambiental i de la salut que han causat.

Si creiem en la democràcia participativa i els governants són conscients de la responsabilitat que diposita la ciutadania per tal que els protegeixin i els representin

durant el temps del seu mandat, no poden de cap manera actuar d'esquena a aquest objectiu pel qual han estat cridats a representar el poble.

Si realment el govern de la Generalitat representa a tota la ciutadania que viu i treballa a Catalunya el que ha de fer és evitar l'influència dels grups que volen el seu propi interès econòmic i, en molts casos, especulatiu. Ha de pensar i beneficiar a la majoria, siguin votants del seu partit o no. Sobretot el que s'ha de fer és pensar en el llarg termini i no només en el temps del mandat o en el benefici immediat.

Tot el que sigui destrucció de la natura, esquilmació dels recursos naturals dels quals depenem, o reducció de les garanties és *“pan para hoy y hambre para mañana”*. Volem recordar en aquest sentit a l'actual govern de Catalunya, com exemple del que estem dient, la mala política en matèria de turisme que van fer els primers governs autonòmics de l'actual democràcia, és a dir a partir de 1980. En aquells anys la Generalitat de Catalunya va potenciar el turisme d'autocar, de sol i platja, de baixa qualitat i de masses, en contra d'un turisme de qualitat, més minoritari, menys destructor de la natura i del paisatge, però amb més rendiment econòmic pel sector i, sobretot, amb una visió a llarg termini. Al cap d'una dècada el mateix govern de la Generalitat va haver de reconèixer l'error, però els efectes de la destrucció ja no tenen remei. Segurament en aquella decisió de potenciació del turisme d'autocar hi havien interessos d'empreses amb capacitat d'influència sobre els governants i aquests no van pensar en el llarg termini. El resultat és clar.

El mateix ha passat en moltes altres decisions, especialment en matèria urbanística i mediambiental.

Entrem ara a tractar en concret alguns aspectes de la llei, no exhaustivament per manca de temps, ja que hi ha hagut 15 dies per revisar un articulat que es refereix a més de 20 lleis ambientals que cal tenir al davant per establir-ne una comparació i analitzar-ne en profunditat les conseqüències.

1 – Títol I - Simplificació.

Secció 1^a – Modificació de la Llei 9/1995, de 27 de juliol, de regulació de l'accés motoritzat al medi natural.

Article 3

Al·legació 1^a: eliminació de la modificació proposada a l'apartat 6.3 perquè és irracional, suposa un impacte físic directe sobre el medi natural, que degrada i modifica ecosistemes i zones de moviment d'espècies a banda de una pressió de contaminació acústica, de pols i de partícules per a la fauna i la flora que habiten i constitueixen el medi natural. A més, és perillosa pels caminants i per les famílies que volen gaudir de la natura sense sorolls; perquè la presència de motos, quads i cotxes tot terreny en els camins suposa una erosió innecessària i dificulta l'anada a peu dels que són els que tenen el millor dret i menor impacte ambiental, és a dir els caminants. De manera especial, la presència de motos en el medi natural, d'arbust o d'arbrat, comporta un greu perill d'incendi, sense que es pugui controlar per guardians dels espais naturals i dels boscos, ni per la pròpia ciutadania. És a dir que representa un greu perill per l'interès públic, caminants, boscos, espai natural en general, en contra del benefici discutible d'uns pocs motoritzats que, per cert, en l'espai natural resulten una contradicció amb la natura.

Aquesta modificació no representa cap simplificació dels procediments administratius. Tampoc suposa un aprimament de l'administració, ja que seria necessari reforçar la vigilància en les zones limítrofes per tal d'evitar que el tràfic s'hi descontrolï i per tant els impactes s'estenguin a les àrees dels voltants, sinó l'admissió d'una activitat econòmica, la de la fabricació i venda, al menys, de motos, quads i vehicles tot terreny.

Article 4

Al·legació 1^a: eliminació de l'apartat 1. En cap cas, ni sota cap justificació, es pot permetre l' invasió de la circulació motoritzada en l'espai natural de protecció de cap tipus, ni com a activitat principal ni com a secundària per enllaços entre dues zones. Això és un perjudici pel medi ambient, pels ciutadans que volen gaudir de la natura i evitar els sorolls de la ciutat i no té cap justificació que ho aconselli, Aquesta permissió conculca directament el previst a l'article 45 de la Constitució.

Al·legació 2^a: eliminació de l'apartat 2. l' admissió d'excepcions a la norma general

que garanteix l'interès públic no pot incloure reserves de dispensació per uns pocs que volen beneficiar-se econòmicament tot permetent la diversió d'alguns a costa del perjudici a l'interès general.

Aquestes modificacions no representen cap simplificació dels procediments administratius, sinó l'admissió d'una activitat econòmica.

2 – Capítol 7. Secció 1^a – Modificació de la Llei 5/1998, de 17 d'abril, de Ports de Catalunya.

Article 156

Al·legació: eliminació de la modificació proposada per a la lletra d) de l'apartat 1 de l'article 12. Motivació: cal determinar per llei la composició del comitè executiu per a garantir una representació fixa de representants de totes l'Administracions. Considerem que l'actual composició és adequada per a complir amb agilitat les seves atribucions. Qualsevol modificació a la baixa comportaria una pèrdua de diversitat de criteris que empobriria sense dubte els acords presos per aquest ens. L'eliminació del control legal en la composició dels membres queda a la discrecionalitat del governant de torn i a l'entrada de les influències dels grups de pressió.

Article 158

Al·legació: eliminació de la modificació proposada en l'apartat 2. Motivació: la mateixa exposada en el punt anterior.

3 – Títol III – Promoció econòmica

Capítol 1. Àmbit agroambiental

Secció 1ª. Modificació de la Llei 4/1998, de 12 de març, de protecció de cap de Creus.

Aquesta modificació es tan alarmant que requereix un comentari concret i un recordatori dels antecedents per tal que, en comptes de pretendre per quarta vegada consecutiva la modificació de la delimitació de la Vall de Santa Creu, es publiquin els interessos que hi ha darrera d'aquesta operació especulativa que atenta el paisatge i al medi natural.

Resulta fins i tot ridícul que en el primer grup del títol dedicat a les modificacions per promoció econòmica apareixi novament la pretensió d'aquesta modificació que no donaria més benefici econòmic que el del propietari dels terrenys desafectats i el promotor immobiliari que ho desenvolupés, i en canvi produiria un impacte importantíssim en el medi natural, i el seu paisatge, en primer lloc per la pendent del terreny, en segon pel que representa d'increment del volum de trànsit i aquestes infraestructures en necessiten d'altres de serveis (accessos per carretera, gestió de residus i d'aigua, etc) i, en tercer lloc, pel que comporta la reducció dels espais protegits cada vegada que un promotor, amb bona entrada a les altes esferes de l'Administració i ben relacionat amb els poders públics, s'ho proposa. Si tan important per la nostra economia és construir 15 edificis unifamiliars en un indret d'alta protecció no hi ha més que comptabilitzar tots els que l'Administració aprova cada setmana en les modificacions puntuals dels POUMs o en les aprovacions de les revisions d'aquests i considerar aquets beneficis econòmics per compensar el que es perdria en la nostra economia per la no construcció dels edificis proposats en la Vall de Santa Creu.

Aquesta trista història especulativa, i que hauria d'avergonyar a tots aquells que al llarg d'aquests darrers anys l'han proposat, promocionat o aprovat, és la viva demostració del poc respecte que els nostres governants i legisladors tenen envers l'interès públic i la seva persistència en intentar aconseguir els seus objectius aliens als que haurien de defensar.

No cal més que recordar que va ser en la revisió del POUM del Port de la Selva de 2004 que va aparèixer per primera vegada la delimitació de la Vall de Santa Creu que després ha seguit apareixent, sense cap canvi, en els posteriors intents de colar

aquesta "*promoció econòmica d'àmbit agroambiental*" , per utilitzar la mateixa terminologia del projecte de llei.

Resulta realment estranya la persistent utilització dels mecanismes administratius i legislatius per aconseguir l'objectiu.

Com deiem, el POUM del Port de la Selva, aprovat definitivament el 29 de setembre de 2004, va delimitar un àmbit més gran que el de les edificacions centenàries consolidades per tal de permetre edificar 15 nous habitatges. L'aprovació definitiva d'aquest Pla, pel que feia a aquesta previsió concreta, va ser recorreguda davant els Tribunals i **declarada nul·la per sentència del TSJC el 21 d'abril de 2009.**

El Pla Especial de Protecció del Medi Natural i del paisatge del Parc Natural del Cap de Creus, aprovat definitivament el 20 de juny de 2006, malgrat la pompositat del seu nom i de l'aparença de protecció del territori, va tornar a incloure la delimitació de la vall de Santa Creu per destruir-la. Novament va ser recorregut l'acte administratiu davant els Tribunals i va ser **declarat nul per sentència del TSJC de 5 de març de 2009.**

Tampoc aquest va ser el penúltim intent. En efecte, a poc més d'un any, en la tramitació de la Llei del Parc Natural del Montgrí, les illes Medes i el Baix Ter va aparèixer un annex, el V, que sorprenentment no es referia a l'àmbit de la llei sinó, curiosament, pretenia colar, una vegada més, el canvi de delimitació de la vall de Santa Creu del Parc Natural del Cap de Creus. Era una forma fàcil de passar sense que les entitats proteccionistes de l'Alt Empordà s'interessin, però sortosament algú els hi va comunicar la nova i gràcies a la col·laboració d'algun grup polític no va acabar aprovant-se.

És necessari exposar tot això perquè l'actual govern de Catalunya i els seus legisladors, en comptes de promoure aquest atemptats contra el medi natural i contra la ciutadania, amb qualsevol excusa, es dediquin a esbrinar què hi ha darrera de la insistent pretensió, per quarta vegada en menys de 7 anys, de la modificació que es proposa de la Llei de protecció del Cap de Creus i per tal que, d'una vegada per totes i de forma definitiva, es deixi de buscar qualsevol excusa per promoure

aquesta destrucció del medi natural, que d'arribar-se a apovar hauria de ser denunciada davant la Fiscalia i els Tribunals competents, inclús d'àmbit europeu.

Artícles 393, amb el seu annex, i 394

Al·legació: eliminació de les modificacions proposades, pels motius ja expressats.

4- Secció 5ª. Modificació del Decret legislatiu 1/2009, del 21 de juliol, pel qual s'aprova el Text de la Llei reguladora dels residus

Article 402

Al·legació 1a: eliminació de la modificació proposada de l'apartat 4 de l'article 24
Motivació: la substitució de l'autorització per part de l'Agència de Residus de Catalunya, contemplada en la Llei vigent, per la simple comunicació deixa sense efecte les garanties que el transportista de residus ha de satisfer per a exercir aquesta activitat, com ara conèixer els documents de control de la gestió de residus, l'establiment d'una fiança per a respondre a possibles incompliments dels seus deures com a transportista de residus o la subscripció d'una assegurança de responsabilitat civil, entre d'altres. Aquesta reducció de responsabilitats de l'operador de recollida i transport de residus comportaria, en nombroses ocasions, posar en perill la salut de les persones i/o causaria danys en el medi ambient i, per tant, aquest canvi legislatiu deixa la porta oberta a incompliments de l'apartat 2 del mateix article. El transport de residus en general, i de residus especials en particular, no pot ser considerada com una simple "activitat de serveis", com manifesta la Memòria general de l'avantprojecte.

Al·legació 2a: afegir al final del text proposat per al nou apartat 5 el següent paràgraf:
"L'empresa en qüestió haurà de notificar a l'Agència de Residus de Catalunya la realització d'aquestes activitats. La norma de tipus general que es dicti per a cada tipus d'activitat, convenientment detallada, així com les empreses que la duguin a terme, s'hauran d'incorporar a un registre que serà d'accés públic mitjançant el web de l'Agència de Residus de Catalunya" Motivació: el legítim objectiu d'aconseguir la

promoció econòmica de les empreses catalanes no pot eximir-les del control que ha d'exercir l'Administració de la Generalitat i la societat catalana en general de les seves activitats en relació amb la gestió dels residus.

Article 403

Al·legació: eliminació de la modificació proposada per a la lletra c de l'apartat 1 de l'article 60
Motivació: cal determinar per llei la composició del Consell de Direcció de l'Agència de Residus de Catalunya per a garantir una representació fixa de representants de totes les administracions i entitats de la societat civil relacionades amb els residus. Considerem que l'actual composició és adequada per a complir amb agilitat les seves atribucions. Qualsevol modificació a la baixa de la representació ciutadana comportaria una pèrdua de diversitat de criteris que empobriria sense dubte els acords presos per aquest Consell de Direcció, a més de significar un retrocés evident de l'aprofundiment democràtic que ha de ser un dels eixos transversals de les polítiques públiques en els nostres temps. Pel que fa a l'argument del cost econòmic, cal que des del mateix Govern hi hagi un replantejament general que adequi les dietes a percebre pels representants als diferents consells de direcció i consultius a la realitat socioeconòmica actual, sobretot pel que fa a les que perceben els membres de les diferents administracions, que molts cops assisteixen als consells en hores de feina, per aconseguir la desitjada "no imposició de càrregues que suposin un cost innecessari per als ciutadans", un dels objectius que motiven el present avantprojecte de llei. En ser el Consell de Direcció de l'Agència de Residus un òrgan decisor no ens semblaria gens correcte que només estigués format per membres de les diferents administracions i relegar d'aquesta manera la participació de la societat civil exclusivament a través del Consell per a la Prevenció i Gestió de Residus de Catalunya, de tipus consultiu. Seria un pas enrere, quan nombroses lleis i normatives propugnen la participació activa de la ciutadania en temes mediambientals.

Article 405

Al·legació: eliminació de la modificació proposada de l'apartat 2 de l'article 65.
Motivació: El text proposat pel Govern no millora la redacció actualment vigent.

Considerem que la redacció actual és adequada per a poder complir amb agilitat les atribucions del Consell per a la Prevenció i Gestió de Residus a Catalunya. Qualsevol modificació a la baixa de la representació ciutadana comportaria una pèrdua de diversitat de criteris que empobriria sense dubte els acords presos per aquest Consell, a més de significar un retrocés evident de l'aprofundiment democràtic que ha de ser un dels eixos transversals de les polítiques públiques en els nostres temps. Pel que fa a l'argument del cost econòmic, cal que des del mateix Govern hi hagi un replantejament general que adequi les dietes a percebre pels representants als diferents consells de direcció i consultius a la realitat socioeconòmica actual, sobretot pel que fa a les que perceben els membres de les diferents administracions, que molts cops assisteixen als consells en hores de feina, per aconseguir la desitjada "no imposició de càrregues que suposin un cost innecessari per als ciutadans", un dels objectius que motiven el present avantprojecte de llei.

Article 406

Al·legació: eliminació de la supressió proposada de l'article 71. Motivació: L'existència del Consell Assessor de la Gestió de Residus Industrials de Catalunya és imprescindible per a garantir la pluralitat de punts de vista en un tema tan important per a la salut de les persones i per a la protecció del medi ambient com és la correcta identificació, caracterització, tractament i reducció dels residus industrials al nostre país. Caldria, això sí, que exercís la seva funció d'assessorament de manera immediata, fet que rebatria amb seguretat la qualificació d'"obsolet" amb que se'l titlla en la Memòria general de l'avantprojecte

Article 410

Al·legació: substituir la modificació proposada en l'article 91 per la inclusió del nou redactat com a apartat 3, tot mantenint tal com està l'apartat 2 de la llei vigent. Conseqüentment, caldria numerar com a apartat 4 el que actualment és el número 3. Motivació: el nou redactat, tot i enriquir la llei, no inclou la casuística contemplada en l'apartat 2 de l'article 91 vigent a hores d'ara, fet que pot deixar en un buit legal els casos de lliurament incorrecte de residus.

5 - Secció 6ª. Modificació de la Llei 20/2009, del 4 de desembre, de prevenció i control ambiental de les activitats.

Article 439

Al·legació: eliminació de la modificació proposada en l'annex I.2b, pel que fa als punts 10.2 i 10.7

Motivació: Tant els centres per a la recollida i la transferència de residus perillosos, amb una capacitat superior a 30 tones per dia (10.2), com les instal·lacions per a la valorització de residus no perillosos, amb una capacitat superior a 100.000 tones per any (10.7), són "activitats productives que tenen un potencial d'incidència ambiental elevat". Consegüentment, segons preveu el preàmbul de la Llei 20/2009, cal que comptin en tots els casos amb una declaració d'impacte ambiental abans de rebre la corresponent autorització ambiental de les seves activitats.

SOL·LICITO

Es tinguin en consideració aquestes al·legacions per a la retirada immediata de l'avantprojecte de Llei de simplificació, d'agilitat i reestructuració administrativa i de promoció de l'activitat econòmica.

Miren Gutiérrez
Directora executiva
Greenpeace España